

Entreprenör med kvalitet

Text: Ewa Wetterström • Foto: Ia Hammar

Första gången jag besökte 1700-talsgården Klingsboda mellan Brottbys och Kårsta i Vallentuna var när jag och några vänner sökte stallplatser våren 1998. Trots avståndet från våra hem så kunde vi givetvis inte motstå att placera våra älskade fyrfotingar hos familjen Kersti Brismo Plotz. Stället är helt enkelt fantastiskt vackert och framförallt gjort för islandshästar och andra som uppskattar fina och ändamålsenliga marker i en oslagbar natur. I våra trakter kan nog gården anses vara unik på många sätt. Att det sedan finns härliga och varierande ridvägar och att det råder god stämning mellan olika markägare gör ju inte saken sämre för oss hästägare och ryttare.

Tyvärr så blev vår vistelse på Klingsboda kort då Kersti av familjeskäl drog ned på verksamheten. Oerhört trist för oss alla, men desto roligare när jag hörde att Anders och Kersti några år senare bestämde sig för att satsa på gården igen och då rejält. Så när jag nästan åtta år senare är på väg till denna härliga plats så är det både med viss spänning och med ett visst mått av nostalgi. Mycket vatten har ju runnit under broarna sedan sist, i allas våra liv, så det är otroligt roligt att för Stormurbladets räkning få möjlighet att återse gården och se vad som hänt sen sist.

Stallet med engelska halvdörrar storstädas varje år. Kanske därför det ser helt nybyggt ut?

Ewa, Kersti och Fåla från Örvik, som Kerstin köpte som 6-åring av Peter Häggberg. Fåla är e. Atli från Sydra-Skördugili u. Ljufa från Eyrabakka, båda Elitpremierade.

Mellan uteboxarna och sadelkammaren finns en uppställningsplats under tak där man kan göra i ordning sin utehäst om det är dåligt väder.

När städdagen börjar närmar sig sitt slut bjuds det på grilllunch. Från Anna-Karin, Jeanette, Erica (dotter på gården), Josefina, Agneta, Nina, Yvonne, Kersti, Alice, Saga, Carina, Jon, Camilla, Lina och Ewa (som skrivit reportaget).

I hagen har man byggt en liten ruta så stona kan gå ner och dricka i ån, där vattnet ständigt rinner, to m på vintern.

Mamma Carina, Julia och Lina Bardach och Gná frá Keldudal, som har samma mamma som den kända hingsten Isar frá Keldudal. Pappa är Vikingur frá Voðmulastöðum. – Det här är familjens tävlingshäst säger Carina. I bakgrunden ser man lastkajen där det oftast står en container så man lätt kan tömma skottkärran när man mockar.

Redan 1998 tyckte jag stället var ett himmelrike, välskött och vackert, även om det självklart fanns renoveringsbehov lite här och där. När Ia och jag denna morgon åker upp mot gården blir jag inte helt överraskad för jag har blivit förvarnad om att en hel del är förändrat och uppgraderat. Det är alltid lika roligt att besöka välskötta gårdar där man ser att det finns en känsla både för att bevara det historiska och samtidigt förnya och förbättra på ett för vår tid ändamålsenligt sätt. Det gäller ju att försöka kombinera ögats behov av estetiska lösningar med praktiska lösningar som gör att man inte sliter ut sig i onödan. En sak som jag aldrig kunnat glömma och som jag tror är ovanligt i vår trakt är att hästarna kan dricka direkt ur en naturbäck som rinner genom hagarna året runt oavsett temperatur. Så ingen kraft behöver läggas på att dra ledningar för vatten eller för den delen, släpa dunkar och hinkar mellan hus och hagar.

Denna dag är det städdag på Klingsboda, nästan alla inackorderings mattar, medryttare och en husse med barn, är på plats för att tillsammans med Kersti och yngsta barnet Erica med kamrat värstada alla utrymmen. Erica är faktiskt bara måttligt road av hästar och att rida, men trots allt något mer än sina 20-åriga tvillingbröder

Anna-Karin Wikman och hennes Neisti

Fifill från Broaskog och I från Rolsta

När man ser hela bläsen förstår man varför han döptes till I från Rolsta. Han är e. Frami från Häringe u. Drottning från Stra-Hof och köptes av Lasse Eklund

som numera har ett eget krypin i ett renoverat magasin mittemot huvudbyggnaden.

Det nyrenoverade stallet i engelsk stil där varje box har dörr med öppningsbar lucka ut mot stallplan får också en omgång inklusive den kaklade toaletten och pentryt. Fikarummet i finrumsstil och ryttarnas omklädningsrum har de också hunnit göra skinande rena innan vi kommer. Lösdriftarna har sina egna uteboxar med tillhörande sadelkammare inklusive en stor garderob för varje hästägare.

På gården finns idag elva inackorderade hästar och där ingår t ex familjen Bardachs tre hästar. Lina Bardachs unghäst I (ja så heter han faktiskt) kommer från Eklunds i Rolsta. Ia och jag har förresten träffat honom som tvååring när vi 2004 gjorde ett reportage hos Ante och Lasse. Hans tecken gör liksom det korta men kärnfulla namnet självklart på något sätt.

Det här är något som för övrigt är kännetecknade när vi pratar med Kersti och hästägare under lunchen och när vi hälsar på hästarna i hagen: Den att vår lilla islandshästvärld verkligen är en liten ankdam, där vi stött på tidigare ägare, har ridit någons häst på turridding eller vet vem som äger en helbror. Otroligt roligt och föremål för många skratt och nya trådar som dras.

Nina Milerad och hennes mamma äger varsin häst och Jon Norberg med familj äger två hästar. Därutöver finns t ex Agneta Sjöberg som är äldst i gänget men absolut inte tröttast! Just detta är väl något som många av oss uppskattar, att vi genom islandshästen möts bortanför åldrar, karriärer och titlar. Sen har vi Camilla Jansson, som jobbar deltid på gården och äger ett av stona i stoflocken. Hon bor tillsammans med sin sambo i en nybyggd våning på dryga 100 kvm ovanför stallet.

Ewa hälsar på Isak, som ägs av Agneta Sjöberg

Kersti har själv tre hästar, dels förstaklasstoet Fåla från Örvik som har en hingstson efter Mökkur på två år i valackfloeken. Mökkur är ju känd för att ge avkomor med fina lynnen och det visar definitivt Stormsvalur. Den tredje hästen är ytterligare ett sto som är en bra och rolig ridhäst som både Kersti och Erica (när nu andan faller på) rider. Stället har sedan renoveringen påbörjades 2001 sakta utvecklats och utökats med inackorderingar. Så nu är det fullt, men om du har ett betäckt sto som du vill placera med några likasinnade kamrater inför nästa års fölning och tiden därefter så kan det finnas möjligheter för er på Klingsboda.

Hästar är en hyfsat kräsen fyrfoting som lämnar hagar fulla av god och bra föda för t ex får. Därför ägnar sig familjen Brismo Ploetz även numera åt fåravel. Fåren håller ägorna öppna, men det blir också gott kött och fin ull. Många av avelstackorna har precis lammat, så vid vårt besök finns det massor av små, söta vita lamm. Flera är som gjorda som modeller för reklamfilmerna av det där kända toapappmärket. Kersti och Anders har satsat på Dala pälsfår som är en unik ras som nästan försvunnit p g a att de inte är lika lukrativa som många andra raser. Men ursprungsraser är något Kersti uppenbarligen vurmar för. Hon har också

en bordercollie som hjälp att valla fåren, jaktlabradoren Jazza som familjen hade redan 1998, har fått valpar under åren varav två finns kvar på gården. Dessutom finns två norrbottenspetsar som också är syskon. Den ena har precis varit i Norrbotten och träffat en fin hanne så i sommar blir det tillökning.

Redan 1998 var det svårt att lämna Klingsboda och så också denna dag. Vi dröjer oss kvar efter en god lunch i ett surr av många samtal, frågor, svar och ännu mer frågor. När vi sätter oss i bilen konstaterar vi att återigen har fått möjlighet att träffa nya trevliga islandshästmäniskor. Vilket nätverk vi är! Frågan är om vi som finns i det har förmågan att värdesätta det och använda det i våra liv?!

Och jag blir påmind om vilken förebild Kersti är som människa och entreprenör. Hon är målinriktad, vetgirig och inger en känsla av ett skönt lugn. Men framförallt, hon verkar inte låta omständigheter och gropar i livet sätta stopp för sina ambitioner. Målen finns alltid kvar, kanske något omdefinierade och med lite omvägar här och där. Samtidigt vet ju många av oss att det är omvägarna som på något sätt gör livet... Eller hur?

Ewa Wetterström

Erica och mamma Kersti med gårdens två Norrbottenspetsar